

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 4989

гр. София, 06.02.2023 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 168 СЪСТАВ, в закрито заседание на
шести февруари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: **КАТЯ Н. ВЕЛИСЕЕВА**

като разгледа докладваното от **КАТЯ Н. ВЕЛИСЕЕВА** Гражданско дело №
20221110162469 по описа за 2022 година

Страните са представили писмени доказателства, които са допустими, относими и необходими за правилното решаване на повдигнатия пред съда правен спор, поради което следва да бъдат приети като доказателства по делото.

Искането на ищеца за задължаване ответника да представи фишове за заплатени трудови възнаграждение за периода м.07.2017 г. – м. 07.2018 г. не следва да се уважава, поради представянето им от ответника с отговора на исковата молба.

Следва да бъде допусната съдебно-счетоводна експертиза със задачи, посочени в исковата молба, която следва да даде заключение след проверка в счетоводството на ответното дружество и в НАП, за което при необходимост следва да ☐ бъде издадено съдебно удостоверение.

Следва да се уважи искането на ищеца за издаване на съдебно удостоверение, което да му послужи пред НАП и въз основа на което да се снабди със справка за регистрирани трудови договори за периода 18.07.2018 г. до 22.07.2022 г.

Искането на ищеца за събиране на гласни доказателства не следва да се уважава, тъй като касае обстоятелства, които не се оспорват от ответника, а именно, че служителите на длъжността „контрольор автомобилен транспорт“ полагат труд при неблагоприятни климатични условия.

Страните следва да се поканят към постигане на спогодба за доброволно уреждане на спора между тях.

Налице са предпоставките за насрочване на делото за разглеждането му в открито съдебно заседание.

По тези съображения и на основание 146 ГПК, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА представените от страните писмени доказателства.

ДА СЕ ИЗДАДЕ на ищеца съдебно удостоверение, което да му послужи пред НАП и въз основа на което да се снабди със справка за регистрирани трудови договори за периода 18.07.2018 г. до 22.07.2022 г.

ДОПУСКА изготвяне на съдебно-счетоводна експертиза, която да отговори на поставените в исковата молба въпроси при депозит 250,00 лева, платими от бюджета на съда.

НАЗНАЧАВА за вещо лице Р..., ... като му **УКАЗВА**, че следва да изготви заключението след проверка в счетоводството на ответното дружество и в НАП, за което при необходимост да ѝ бъде издадено съдебно удостоверение.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ исканията на ищеца с правно основание чл. 190 ГПК и за събиране на гласни доказателства като ненеобходими.

НАПЪТВА страните към спогодба, като им **УКАЗВА**, че доброволното (извънсъдебно) уреждане на отношенията е най-взаимоизгодният за тях ред за разрешаване на спора.

НАСРОЧВА разглеждането на делото в открито съдебно заседание на **03.04.2023 от 10.00 часа**, за когато да се призоват страните и вещото лице.

СЪСТАВЯ ПРОЕКТ ЗА ДОКЛАД както следва:

Производството е образувано по исквата молба на Ч. Л. Г. против „...“ ЕАД с която са предявени иски с правно основание чл. 224, ал. 1 КТ за заплащане на сумата **7792,47 лева**, представляваща обезщетение за неизползван платен годишен отпуск за времето от 18.07.2018 г. до 20.07.2022 г. в размер на 133 дни, ведно със законна лихва върху сумата от датата на подаване на исквата молба в съда 17.11.2022 г. до окончателното изплащане на задълженията и с правно основание чл. 86, ал. 1 ЗЗД за заплащане на сумата **244,60 лева**, представляваща обезщетение за забава за периода 28.07.2022 г. до 16.11.2022 г.

Ищецът излага твърдения, че по силата на трудов договор е полагал труд при ответника на длъжността „контрольор автомобилен транспорт“ до 18.07.2018 г., когато със заповед на работодателя трудовото му правоотношение е било прекратено. Посочва, че е влязло в сила решение по гр.д. №61460/2018 г. по описа на СРС, 113 състав уволнението му, извършено със заповед №РД-15-ЗП-08/18.07.2018 г. на изпълнителния директор на „...“ ЕАД е признато за незаконно като съдът е отменил атакуваната заповед и е възстановил ищеца на заеманата до уволнението длъжност, за което на ищеца е връчено уведомление по чл. 345, ал. 1 КТ на 08.07.2022 г. Поддържа, че на 20.07.2022 г. е депозирал молба до работодателя, с която изразява готовността си да заеме длъжността, на която е възстановен - „контрольор автомобилен транспорт“, за което е сключено допълнително споразумение №РД-12-ЗП-58/22.07.2022 г. Със същата молба е направено и искане да му се изплати обезщетение за неизползвания платен годишен отпуск за периода от незаконното му уволнение до възстановяването му на работа. Твърди, че за посочения период 18.07.2018 г. – 22.07.2022 г. не е полагал труд по друго правоотношение. Посочва, че работодателят е отказал да заплати претендираното обезщетение, позовавайки се на Директива 2003/88/ЕО на ЕП на Съвета от 04.11.2003 г. относно някои аспекти на организацията на работното време. Счита, че съгласно чл. 7 от същата и приложимата практика на СЕС по съединени дела С-762/18 и С37/19, обективизирана в решение от 25.06.2020 г. не се допуска национална практика, по силата на която работник, който е уволнен незаконно, а по – късно е възстановен на работа поради отмяна на уволнението няма право на платен годишен отпуск за периода от датата на уволнението до датата на възстановяването му, поради това че през този период не е полагал действително труд за работодателя. Поддържа, че съгласно приетия при работодателя КТД служителите с намалена работоспособност над 50% и общ трудов стаж до 15 години имат основен платен годишен отпуск в размер на 28 дни, а с трудов стаж над 15 години – 29 дни. Сочи, че според чл. 57, ал. 2 КТД за служителите, работещи при специфични условия и рискове за живота и здравето е уговорен допълнителен платен годишен отпуск в размер на 5 дни. При тези твърдения, сочейки че е с 60% трайно намалена пожизнено работоспособност, претендира обезщетение за 133 дни за периода 18.07.2018 г. до 22.07.2022 г. Заявява, че е поканил ответника да му заплати претендираното обезщетение, но поради липса на плащане същият е изпаднал в забава, считано от 28.07.2022 г. . За времето до предявяване на исквата молба в съда претендира сумата 244,60 лева. Претендира осъждането на ответника, включително и за разноски.

В срока по чл. 131 ГПК ответното дружество е депозирало отговор, в който не оспорва,

че е след възстановяване на ищеца на работа от съда, последният е депозирал молба с искане да му се изплати обезщетение за неизползван платен годишен отпуск в размер на 8600,00 лева за периода от уволнението до приключване на съдебното производство, които размер и период са различни от претендирания с исковата молба. Не оспорва, че на ищеца би се дължало такова обезщетение, но само в случай на последващо прекратяване на трудовото правоотношение, тъй като чл. 178 КТ забранява компенсиране на платения годишен отпуск с парично обезщетяване освен при прекратяване на трудовото правоотношение. Сочи, че тази уредба съответства и на решението на СЕС по съединени дела С-762/18 и С37/19. Оспорва броя на дните, за които се претендира обезщетение като поддържа, че доколкото ищецът не е полагал реално труд през процесния период не му се следва и допълнителния платен отпуск в размер на 5 дни за работа при неблагоприятни климатични условия. Оспорва претенцията за лихва поради различие в периода и размера, на обезщетението поискано с молбата от 20.07.2022 г. Претендира присъждането на разноски.

По иска по чл. 224, ал. 1 КТ в тежест на ищеца е да установи периода, през който не е полагал труд при ответника поради уволнение, което е признато за незаконно, момента на възстановяване на работа, размера на полагаемия платен годишен отпуск, както и размера на brutното трудово възнаграждение, получено за последен пълен отработен месец, за което сочи доказателства, както и че не е полагал труд при друг работодател за времето от уволнението до възстановяването му на работа.

В тежест на ответника е да докаже правопогасяващите и правопроменящи си възражения или плащането на дълга, за което не сочи доказателства

По исковете по чл. 86 ЗЗД в тежест на ищеца е да докаже възникването на главен дълг, изпадането на длъжника в забава и размера на обезщетението за забава. В тежест на ответника е да докаже погасяване на дълга на падежа.

ОТДЕЛЯ за безспорни и ненуждаещи се от доказване между страните обстоятелствата,

- че уволнението на ищеца, извършено със заповед №РД-15-ЗП-08/18.07.2018 г. на изпълнителния директор на „...“ ЕАД е признато за незаконно, съдът е отменил атакуваната заповед и е възстановил ищеца на заеманата до уволнението длъжност, за което на ищеца е връчено уведомление по чл. 345, ал. 1 КТ на 08.07.2022 г.;
- че на 20.07.2022 г. ищецът е депозирал молба до работодателя, с която изразява готовността си да заеме длъжността, на която е възстановен - „контрольор автомобилен транспорт“, за което е сключено допълнително споразумение №РД-12-2П-58/22.07.2022 г.
- че служители на длъжност „контрольор автомобилен транспорт“ полагат труд при неблагоприятни климатични условия, за което им се следва допълнителен платен годишен отпуск в размер на 5 дни;

УКАЗВА на страните, че могат да уредят спора помежду си чрез МЕДИАЦИЯ. **При постигане на спогодба длъжимата държавна такса за разглеждане на делото е в половин размер.** КЪМ СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД действа програма „Спогодби“, която предлага безплатно провеждане на медиация.

УКАЗВА на страните, че следва най-късно в първото по делото заседание да изложат становището си във връзка с дадените указания и доклада по делото, както и да предприемат съответните процесуални действия, като ги **ПРЕДУПРЕЖДАВА**, че ако в изпълнение на предоставената им възможност не направят доказателствени искания, те губят възможността да направят това по-късно, освен в случаите по чл. 147 ГПК.

УКАЗВА на страните, че ако отсъстват повече от един месец от адреса, който са съобщили по делото или на който веднъж им е било връчено съобщение, са длъжни да уведомят съда за новия си адрес, като при неизпълнение на това задължение всички съобщения ще бъдат приложени към делото и ще се смятат за редовно връчени, съгласно чл. 41, ал. 2 от ГПК.

ДА СЕ ВРЪЧИ на страните препис от настоящото определение, в което е обективиран докладът по делото, а на ищеца – и копие от отговора на исковата молба.

Определението не подлежи на обжалване.

Съдия при Софийски районен съд: _____